

Ὁ Νικόλαος ἐζήτησε τὴν παράδοσιν τῶν προσφύγων, ἀλλ' ὁ νέος Σουλτάνος Ἀβδούλ Μετζίτ ἀντέταξεν εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ἄρνησιν κατηγορηματικὴν, διαρύξας οὕτω τὴν πολιτικὴν, ἣν ἐνεκαινίασεν ὁ προκάτοχος αὐτοῦ Μαχμούτ. Μετὰ τέσσαρα ἔτη νέα παράπονα ἐξεγείροντο· τὸ Μαυροβούνιον ἐπανίστατο· ἡ Πύλη ἐποίηε τῇ Λατινικῇ ἐκκλησίᾳ ἰδιαιτέρας παραχωρήσεις, ἀρνούμενη νὰ καθιερώσῃ καὶ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ δίκαια τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας διὰ ῥητῆς συνθήκης, ὡς ἐζήτει ὁ πρεσβευτὴς Μεντσικώφ· αἱ δυνάμεις ἀντήλλασσον μεταξύ των δριμείας διακοινώσεις,

Τὰ ῥωσικὰ στρατεύματα διέβησαν τὸν Προῦθον, ὁ κριμαϊκὸς πόλεμος ἤρχισεν, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ἡ Πύλη εἶχε συμμαχούς· ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία τῇ παρέσχον ἰσχυρὰν βοήθειαν. Ἐν τούτοις, παρὰ τὰς ὑπὸ τῶν γαλλικῶν, ἀγγλικῶν καὶ ἰταλικῶν στρατευμάτων ἐπενεχθείσας νίκας, παρὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Σεβαστουπόλεως, ἡ Τουρκία δὲν ἐξῆλθεν ἀκεραία ἐκ τῆς ῥύξεως ταύτης. εἰς ἣν ἔδωκε τέλος, μετὰ μακρὰς καὶ κοπιώδεις συνδιασκέψεις, ἡ συνθήκη τῶν Παρισίων (30 Μαρτίου 1856).

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ σταθῶμεν ἐπὶ τῆς συνθήκης ταύτης διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ἄρθρα, ἅτινα ἐκ τῶν παρουσιῶν περιστάσεων ἀρύονται ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον.

(ἀκολουθεῖ.)

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ.

Οὐδεὶς ποτε καλλιτέχνης ἠθέλησε νὰ καταστραφῇ, ἀφ' ἑσθὲν ἀπροστάτευτον, ὅ,τι μετὰ πολλοῦ κόπου εἰς πέρας ἔφερε. Πιστὸς τῆς ἀληθείας ταύτης ὑπήκοος ἐδείχθη ὁ ἀρχαιότερος τῶν καλλιτεχνῶν, ὁ πάνσοφος τοῦ σύμπαντος δημιουργὸς, καὶ πρὸς